Posłuchaj

()

Divinum Officium - Sancta Missa
Rubrycela Mszalna na Rok Pański 2019
Kalendarz Liturgiczny Zwyczajnej i Nadzwyczajnej Formy Rytu Rzymskiego

---

INTROITUS

Ps 80:17
Cibávit eos ex ádipe fruménti, allelúia: et de petra, melle saturávit eos, allelúia, allelúia, allelúia.
Ps 80:2
Exsultáte Deo, adiutóri nostro: iubiláte Deo Iacob.
V. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.
R. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in saecula saeculórum. Amen
Ps 80:17
Cibávit eos ex ádipe fruménti, allelúia: et de petra, melle saturávit eos, allelúia, allelúia, allelúia.

Ps 80:17
Nakarmił ich pszenicą przewyborną, alleluja. A z opoki miodem nasycił ich, alleluja, alleluja, alleluja.
Ps 80:2
Śpiewajcie z radością Bogu, mocy naszej, wznoście okrzyki Bogu Jakuba.
V. Chwała Ojcu, i Synowi i Duchowi Świętemu.
R. Jak była na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.
Ps 80:17
Nakarmił ich pszenicą przewyborną, alleluja. A z opoki miodem nasycił ich, alleluja, alleluja, alleluja.

GRADUALE

Ps 144:15-16
Oculi ómnium in te sperant, Dómine: et tu das illis escam in témpore opportúno,
V. Aperis tu manum tuam: et imples omne animal benedictióne.

Ps 144:15-16
Oczy wszystkich w Tobie, Panie, pokładają nadzieję, a Ty im dajesz pokarm we właściwym czasie.
V. Ty otwierasz swą rękę i wszystko, co żyje, życzliwie nasycasz.

ALLELUIA

Allelúia, allelúia,
Ioannes 6:56-57
Caro mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus: qui mandúcat meam carnem et bibit meum sánguinem, in me manet et ego in eo. Alleluia.

Alleluja, alleluja.
J 6:56-57
Ciało moje prawdziwe jest pokarmem, a Krew moja prawdziwie jest napojem. Kto pożywa Ciało moje i pije Krew moją, we Mnie mieszka, a ja w nim. Alelluja.

SEQUENTIA

Lauda, Sion, Salvatórem,	Zbawiciela chwal, Syjonie,
lauda ducem et pastórem	W hymnów i kantyków tonie,
in hymnis et cánticis.	Wodza i pasterza.
Quantum potes, tantum aude:	Z całej duszy chwal Go śmiało,
quia maior omni laude,	Gdyż przewyższa wszystko chwałą
nec laudáre súfficis.	I co pieśń zamierza.
Laudis thema speciális,	Przedmiot chwały dziś przedziwny,
panis vivus et vitális	Chleb żyjący i pożywny
hódie propónitur.	Będzie opiewany,
Quem in sacræ mensa cenæ	Co przy świętej uczty stole
turbæ fratrum duodénæ	Był w dwunastu uczniów kole
datum non ambígitur.	Najprawdziwiej dany.
Sit laus plena, sit sonóra,	Niech pieśń jasna i donośna,
sit iucúnda, sit decóra	Pełna wdzięku i radosna
mentis iubilátio.	Cieszy nas pospołu.
Dies enim sollémnis agitur,	Gdyż obchodzim dzień świąteczny,
in qua mensæ prima recólitur	By w pamięci ważyć wieczny
huius institútio.	Prawzór tego stołu.
In hac mensa novi Regis,	Ucztą tą Król nowy dawa
novum Pascha novæ legis	Nowej Paschy nowe prawa
Phase vetus términat.	I dawna ustała.
Vetustátem nóvitas,	Przed nowością przeszłość znika,
umbram fugat véritas,	Cień od prawdy precz umyka,
noctem lux elíminat.	Światłość noc wygnała.
Quod in cœna Christus gessit,	Co Pan czynił przy wieczerzy,
faciéndum hoc expréssit	Rzekł, że czynić nam należy
in sui memóriam.	Dla Jego wspomnienia.
Docti sacris institútis,	Pouczani tą godziną,
panem, vinum in salútis	Przemieniamy chleb i wino
consecrámus hóstiam.	W ofiarę zbawienia.
Dogma datur Christiánis,	Jest pewności naszej skała,
quod in carnem transit panis	Że się chleb przemienia w Ciało,
et vinum in sánguinem.	Wino Krwią się staje,
Quod non capis, quod non vides,	Chociaż myśl i wzrok nie pojmie,
animosa firmat fides,	Wiara naszych dusz rękojmią,
præter rerum órdinem.	Wbrew jawie nam daje.
Sub divérsis speciébus,	Pod różnymi postaciami,
signis tantum, et non rebus,	Zewnętrznymi pozorami,
latent res exímiæ.	Skryty cud ogromny.
Caro cibus, sanguis potus:	Ciało strawą, Krew napojem,
manet tamen Christus totus	Lecz Pan cały z bóstwem swoim,
sub utráque spécie.	W obu jest przytomny.
A suménte non concísus,	Przez biorących nie kruszony,
non confráctus, non divísus:	Nie łamany, nie dzielony,
integer accípitur.	Cały w nich się mieści.
Sumit unus, sumunt mille:	Bierze jeden, tysiąc bierze,
quantum isti, tantum ille:	Ten i ów w jednakiej mierze,
nec sumptus consúmitur.	Nic nie ginie z treści.
Sumunt boni, sumunt mali	Biorą dobrzy i grzeszniki,
sorte tamen inæquáli,	Lecz nierówne są wyniki,
vitæ vel intéritus.	Życie lub zagłada.
Mors est malis, vita bonis:	Dla złych śmierć, dla dobrych życie;
vide, paris sumptiónis	Choć jednakie jest spożycie,
quam sit dispar éxitus.	Jak różny los pada.
Fracto demum sacraménto,	Hostii świętej okruszyna
ne vacílles, sed meménto,	Niech ci wiernie przypomina,
tantum esse sub fragménto,	Że to samo odrobina,
quantum toto tégitur.	Co całość ukrywa.
Nulla rei fit scissúra:	Nic nie dzieli się w przedmiocie,
signi tantum fit fractúra:	Tylko znak się kruszy w krocie,
qua nec status nec statúra	Lecz nie w stanie i istocie
signáti minúitur.	Pana nie ubywa.
Ecce panis Angelórum,	Oto boski chleb aniołów,
factus cibus viatórum:	Dla pielgrzymów wśród padołów,
vere panis filiórum,	Dla synowskich jeno stołów;
non mitténdus cánibus.	Psom nie rzucać chleba.
In figúris præsignátur,	Stare mieści go przymierze:
cum Isaac immolátur:	Izaak dany w ofierze,
agnus paschæ deputátur:	Jagnię – na paschy wieczerzę,
datur manna pátribus.	Manna – ojcom z nieba.
Bone pastor, panis vere,	O pasterzu, chlebie żywy,
Iesu, nostri miserére:	Jezu, bądź nam litościwy,
tu nos pasce, nos tuére:	Nakarm nas i nie gub mściwy,
tu nos bona fac vidére	Daj nam ujrzeć blogie dziwy
in terra vivéntium.	W żyjących krainie.
Tu, qui cuncta scis et vales:	Znawco naszych dusz tajników,
qui nos pascis hic mortáles:	Co nas żywisz, śmiertelników,
tuos ibi commensáles,	Uczyń nas współbiesiadników,
coherédes et sodáles	Współdziedziców i wspólników
fac sanctórum cívium.	W wybranych rodzinie.
Amen. Allelúia.	Amen. Alleluja.

OFFERTORIUM

Levit 21:6
Sacerdótes Dómini incénsum et panes ófferunt Deo: et ideo sancti erunt Deo suo, et non pólluent nomen eius, allelúia.

Kpł 21:6
Kapłani Pańscy kadzenie i chleb składają Bogu w ofierze, przeto świętymi być powinni wobec Boga swego, by nie zhańbili Jego Imienia, alleluja.

COMMUNIO

1 Cor 11:26-27
Quotiescúmque manducábitis panem hunc et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat: itaque quicúmque manducáverit panem vel bíberit calicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini, allelúia.

1 Kor 11:26-27
Ilekroć ten chleb pożywać, a kielich pić będziecie, śmierć Pańską będziecie zwiastować, aż przybędzie. Tak więc ktokolwiek by pożywał ten chleb albo pił kielich Pański niegodnie, winien będzie ciała i krwi Pańskiej, alleluja.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related